

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๗
ผู้ทำลายกลายเป็นคนดีก็เหล็กเท่านั้น

ก่อนจ้งหัน

อาหารแจกไปทุกด้านทุกทางให้ทั่วถึงนะ ให้สม่าเสมอไม่ว่าทางไหนๆ อย่าเห็นแก่ปากแก่ท้องของตน ให้เห็นทั่วโลกมีปากมีท้องเหมือนกัน มาอยู่ที่นี้มีปากมีท้องเหมือนกัน ให้สม่าเสมอกัน อย่าเห็นแก่ปากแก่ท้อง อย่ามาแบบหน้าด้านมาในวัดนะ เห็นแก่อยู่แก่กิน มาในวัดมากินในวัดไม่เกิดประโยชน์อะไร ดูให้ดีทุกอย่าง มองดูธรรมบ้างซิ อย่ามองดูตั้งแต่ถ้วนันถ้วนี่เพื่อพุงเจ้าของไม่ได้นะ บางคนมาวัดมาเพื่อพุงเท่านั้น ไม่มีหิริโอตตปปะ ความสะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรม ละอายเพื่อนฝูงอะไรนะ มาเพื่อพุงๆ หน้าด้านที่สุดก็ที่อยู่ในนี้แหละมีเยอะนะ

วันนี้เราจะพูด เรารู้มาตลอดแหละไม่พูดเฉยๆ พวกหน้าด้านมีน้อยเมื่อไร พวกเปรตพวกผีที่มาแอบอยู่ในนี้ ทำดีหน้าตัวเองว่าเป็นนักบุญ นักบุญอะไรนักกรกอเวจี ดูให้สม่าเสมออะไร ถ้าธรรมจับเข้าไปตรงไหนเสมอหมดไม่มีที่ต้องติแหละ ถ้ากิเลสเข้าไปที่ไหนเหล็กหมดๆ เป็นอย่างนั้นนะ

เห็นไหมเขาตั้งกันเป็นฝ่ายค้ำฝ่ายอะไร มันไม่ใช่ฝ่ายค้ำมันฝ่ายแค้น ฝ่ายขวาง ฝ่ายทำลาย มีแต่ฝ่ายค้ำๆ ออกมาแจ้งไหนมุมใดมีแต่เรื่องทำลายชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ทั้งนั้นแหละ ตั้งว่าฝ่ายค้ำๆ เราฟังมาตลอดเวลา นี่พูดถึงเป็นเสียงอรรถเสียงธรรมเอาออกมาพูด พูดอะไรออกมาที่จะเป็นสิริมงคลให้ชาติบ้านเมืองได้ยึดเป็นคติ ตัวอย่างนี้ไม่เห็นมี มีแต่พูดออกมาคัดค้านต้านทานเหยียบย่ำเหล็กทำลายไปเหล็ก เป็นอย่างนี้พวกนี้พวกคิดพวกขวางชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่ในนี้แหละ ตั้งตัวเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ผู้โต เป็นฝ่ายค้ำฝ่ายแค้น ฝ่ายแค้นนี้สำคัญมาก ฝ่ายค้ำฝ่ายต้านทานฝ่ายทำลาย พวกนี้ออกช่องไหนมีแต่เรื่องทำลายไม่มีขึ้นดี เราฟังมาโดยลำดับ เราฟังเป็นธรรม ธรรมเหนือโลก

คนหนึ่งทำแทบเป็นแทบตาย คนหนึ่งคอยเหยียบย่ำทำลายๆ มาตลอดๆ ท่านทั้งหลายดูซิหุมีตามี มันเป็นอย่างนี้ พวกนี้พวกเปรตพวกผีทำหน้าที่ว่าตนว่าเป็นเจ้าใหญ่นายโตเป็นข้าราชการเป็นฝายนั่นฝายนี่ ฝ่ายเปรตฝ่ายผี ฝ่ายทำลายชาติ ฝ่ายทำลายศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่กับพวกฝายนี้นี้แหละพูดตรงๆ เลยเซียว อย่างนั้นแหละมันเป็น กิเลส

ก็ถามเป็นยังไงในทีวีกับตัวจริงต่างกันอย่างไรบ้าง เขาว่าตัวจริงเงียบๆ สงบเรียบร้อย แล้วในทีวีล่ะ โอ๊ย ชิงชังตึงตัง คือทางนี้ยังไม่ได้ขึ้นเวที นักมวยที่นั่งอยู่ธรรมดาเหมือนคนธรรมดาใช้ไหมล่ะ พอขึ้นเวทีแล้วคนธรรมดานั้นก็เข้านักมวยขึ้นมา เวลาเขาถามเรา เรายังไม่ได้ขึ้นเวที ถามเขาเขาก็ว่าเรียบร้อย สงบเงียบ แล้วอยู่ในทีวีล่ะ โอ๊ย คึกคักตึงตังตื่นเต้น เขาว่านั่น พอออกจากนั้นก็เริ่มเรื่อย ๆ มีโต้ตอบปัญหาอะไร จากนั้นก็เอาเรื่อย ๆ

หลังจากนั้นแล้วที่นั่งอยู่คุกเข่าขึ้นก็มี จากคุกเข่าก็ยืนขึ้น ตกลงเลยยืนขึ้นหมด อยากเห็นทุกคน ๆ นี่เวลาขึ้นเวที พอจบลงแล้วเราก็ถาม เป็นยังไงดูตัวจริงกับดูในทีวี โห ตัวจริงเผ็ดร้อนมาก ในทีวีสู้ไม่ได้ ว่าอีกละ ก็อันนี้มันของจริงใช้ไหมล่ะ นี่พวกอยุธยา

ที่กล่าวทั้งนี้ไม่ใช่เรื่องอะไรนะ ในหัวใจจริงๆ เป็นธรรมดาล้วนๆ แต่กิริยานี้เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ของธรรม แล้วแต่ละแสดงออกกับกิริยาหนักเบาเล็กน้อยที่พลังของธรรม บ่งบอกออกมา เข้าใจไหมล่ะ คือดันออกมาขนาดไหนๆ แต่เป็นธรรมดาล้วนๆ จะเผ็ดจะร้อนขนาดไหนจะไม่มีภัยเลย มีแต่ธรรมดาล้วนๆ แสดงออก ๆ กิริยานี้จึงแปลก ๆ ต่าง ๆ กัน คนที่จะมาดูตั้งแต่กิริยาเฉย ๆ มันก็ไม่เข้าใจละ ให้นักปฏิบัติดูกัน รู้กัน ต่างคนต่างรู้ นักปฏิบัติ นักรู้ธรรมเห็นธรรม คลังของธรรมภายในใจแสดงออกตามความเป็นจริงของธรรม ต่างคนต่างรู้ด้วยกันแล้วจะเข้าใจกันได้ทันที ๆ ทุกกระเบียดเลย ถ้าหากภายนอกมาดูนี่มันดูยาก และดูไม่ออก เขาก็ต้องดูเป็นแบบโลก เพราะเขาเป็นโลกทั้งนั้น ใครมา ๆ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็นโลกทั้งนั้น เวลามาดูมาสัมผัสสัมพันธ์เท่ากับเป็นโลกทั้งนั้นไปเลย มันไม่เป็นธรรม นี่ละต่างกันอย่างไร

เราพูดจริงๆ ก็เราบอกแล้วเราจนจะตายแล้ว ว่าง้เลย เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เสียว่าธรรมพระพุทธเจ้าเป็นยังไง เพราะยังไม่เคยมีใครมาแสดงอย่างนี้ ก็รู้สึกในเมืองไทย จะมีแต่หลวงตาบัวองค์เดียวนี้แสดง และแสดงได้เป็นความจริงล้วนๆ เสียด้วย ไม่ได้เป็นของปลอมนะ แสดงออกมาอย่างนี้มันมีเท่านั้น โลกทั้งหลายเป็นยังไงมาดู มันก็แปลกหูแปลกตาละซิ มันดูไม่ออก มันจะเผ็ดร้อนขนาดไหนก็ตามกิริยาท่าทาง เป็นพลังของธรรมทั้งหมดเลย จึงไม่มีพิษมีภัย เป็นไปตามความจริง ๆ

ดังที่เราพูดตะกี้ นี้ เราไม่ได้พูดเพื่อก่อกรรมก่อเวร เราพูดตามเหตุตามผล หลักธรรมในความรับผิดชอบของชาติไทยด้วยกัน เช่น ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ที่เรามาพูดตะกี้ นี้ เราฟังทุกแง่ทุกมุม เราฟังเป็นธรรม ฝ่ายไหนเป็นฝ่ายส่งเสริม ฝ่ายไหนเป็นฝ่ายทำลาย ฟังอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นถึงเวลาพูดเราจึงพูด ที่ว่าฝ่ายค้านมันไม่ใช่ฝ่ายค้าน มันฝ่าย

แค้น ฝ่ายทำลาย ว้างนั่นเลย คนหนึ่งทำแทบเป็นแทบตาย พยุงขึ้นเต็มที คนหนึ่งคอยเที่ยว
ตำหนิติเตียนแล้วคอยถีบคอยยัน คอยทุบคอยตีไปอย่างนั้น

ฟังมาตลอดนะ หูมีมาตั้งแต่วันเกิดฟังมาตลอด เมื่อไม่ถึงกาลที่จะพูดก็ไม่พูด
เหมือนไม่มี ฟังไปอย่างนั้น เมื่อถึงกาลพูดก็ต้องพูดออกมาตามหลักความจริง ไม่ได้เป็น
ของปลอม มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ ฟังโดยอรรถโดยธรรม เราไม่ฟังเอียงนั่นเอียงนี้ เราไม่มี
แขนซ้ายแขนขวามีเท่ากัน รักสงวนเท่ากัน เสมอกันหมด ในคนๆ หนึ่งเข้าใจไหมละ จะไป
รักแขนนั้น ไปชิงแขนนี้ไม่ได้ละ แขนซ้ายแขนขวา สุดท้ายอวัยวะเป็นของเรา เรา
รับผิดชอบด้วยกันหมด

นี่เป็นของธรรม ธรรมรับผิดชอบ ธรรมพินิจพิจารณา ผิดถูกชั่วดีคัดเลือกออกมา
แสดงออกมาตามความผิดถูกชั่วดีทั้งนั้น ไม่ได้มีว่าจะตำหนิใครให้เป็นโทษเป็นกรรม ไม่มี
ในธรรมทั้งหลาย ตำหนิก็ตำหนิเพื่อให้รู้สึกตัว แล้วแก้ไขตัดแปลงให้ดีขึ้นๆ อย่างที่เราว่า
ฝ่ายค้านนี้ เราฟังมาตลอด ฝ่ายค้านมันไม่ใช่ฝ่ายค้าน มันฝ่ายต้านทาน ฝ่ายทำลาย ฝ่าย
แค้น ว้างนั่นเลย ฟังออกมาแล้ว ตำหนิตรงไหนควรจะแนะนำ ควรจะทำอย่างนั้นๆ ไปเพื่อ
ทางนี้ได้ยึด นี่ตำหนิตรงไหนตลึงไปเลย อย่างนั้นตำหนิเพื่อเหยียบย่ำทำลาย นี่ไม่ใช่ฝ่าย
ค้านมันเป็นฝ่ายแค้น ฝ่ายทำลาย เราก็บอกละซิ

ถ้าหากว่าเป็นฝ่ายค้าน ค้านเพื่ออะไร ก็ตั้งมาเพื่อเป็นธรรม ฝ่ายค้านก็เพื่อทางนั้น
ผิดพลาดไปยังไงทางนี้ค้านไป แล้วก็แนะนำความถูกต้องให้ถูกต้องไปเลย ให้ทางนั้นได้ยึด
ได้เกาะกันไป สมกับว่าต่างคนต่างรักษาชาติด้วยกันอย่างนั้นถึงถูก อันนี้มันไม่ได้เป็นอย่าง
นั้นฟังแล้ว เออะอะเข้ามามีแต่ค้าน มีแต่แค้น มีแต่ทำลายเข้ามาเรื่อยๆ คนหนึ่งทำแทบเป็น
แทบตาย คนหนึ่งคอยตีคอยทำลายเกิดประโยชน์อะไร เงินเดือนเอามาจากประชาชนเขา
ทั่วประเทศ ตัปปอดของเขากินเอาไปกินกันหมดนั่นแหละ ไปกินแผ่อ่านาบาตรหลวง
ป่าๆ ถิ่นๆ เหยียบบ้านเหยียบเมืองอยู่ ผู้ที่พุงก็พุงแทบเป็นแทบตาย ผู้ที่คอยเหยียบ
ก็ตะเกียกตะกายเหยียบอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา ก็ต้องพูดละซิเมื่อมีอย่างนี้ จะให้พูดว่ายังไง

เมืองไทยเราควรที่จะปรับปรุงความเข้าใจต่อกัน ไม่ว่าจะฝ่ายไหน ฝ่ายค้าน
ก็เป็นเรื่องของชาติ ฝ่ายรัฐบาลก็เป็นเรื่องที่จะพุงชาติด้วยกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นต่างคนต่าง
ตำหนิกันตรงไหน ชี้แจงทางที่ถูกต้องให้มันถึงถูก นี่ตำหนิแล้วเหยียบลงๆ ไม่เห็นเป็นคติ
เครื่องเตือนใจอะไรเลย เพราะฉะนั้นจึงพูดว่าฝ่ายค้าน ฝ่ายแค้น ฝ่ายทำลาย ถ้าหากว่า
เป็นฝ่ายค้านเพื่อดีเพื่อดี เพื่อพุงซึ่งกันและกัน ให้ดำเนินไปในทำนองคลองธรรม
ด้วยกัน เพื่อชาติของเราแล้ว ตำหนิตรงไหนต้องบอกทางถูกให้ ตรงนั้นไม่ดีควรจะเป็น

อย่างนั้นๆ ถ้าดีจริงๆ แล้วก็ต้องทำอย่างนั้น นี่มันไม่เป็น ตำนานตรงไหนแล้วเอาออกมาที่
หลังนี้ก็ซ้ำเข้าเท่านั้นเอง ไม่ได้มีที่จะเสริมนะ ฟังมาตลอด นี่เสียงธรรมเป็นอย่างนั้น

ไปที่ไหนมีแต่เรื่องอย่างนั้นนะ เมืองไทยเราจะสงบร่มเย็นได้ยังไง ฟังซิ อย่างที่ทาง
ภาคใต้เวลานี้กำลัง แล้วก็เอาเรื่องของคนตายนั้นละ คนตายมาจากไหน คนตายนี้มาจาก
พวกผิด เข้าไปยุ่งเหยิงวุ่นวายกับชาติบ้านเมืองเขา มีก็คนก่อมีอบก่ออะไรขึ้นไปยุ่งเหยิง
วุ่นวาย ที่นี้เขาเป็นผู้รับผิดชอบในชาติบ้านเมืองก็ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ แล้วความเป็น
ความตายมันก็จำเป็น ตั้งแต่เราไปทำงานยังตากแดดตากฝนจะว่าไง อันนี้เมื่อไปทำงานมัน
ก็ต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้างเป็นธรรมดา เพื่อรักษาส่วนใหญ่คือชาติของเราให้แน่น
หนามั่นคง

แล้วพวกผิดทั้งหลายนั้นก็กลายเป็นพวกถูกทั้งหมด ที่นี้พวกถูกที่รักษาชาติบ้านเมือง
เพื่อความแน่นหนามั่นคงกลายเป็นความผิดไปหมด ฟังซิเวลานี้ เมืองไทยเรากำลังถูก
เหยียบย่ำทำลาย เฉพาะอย่างยิ่งนายกรัฐมนตรีเรานี้กำลังหนักมากที่สุดทีเดียว ด้วยการอุ้มชาติ
บ้านเมืองของคนทั้งชาตินี้ละ กำลังถูกเหยียบย่ำทำลายทุกแบบทุกฉบับ พวกที่ผิดทั้งหลาย
กลายเป็นพวกถูกไปหมดเวลานี้ พวกที่ถูกที่จะรักษาชาติบ้านเมือง ให้แน่นหนามั่นคงต่อไป
กลายเป็นความผิดไปหมด ถูกดำเนินคดีแล้วโฆษณาออกนอกบ้านนอกเมืองนอกโลก
สงสาร ให้บ้านเมืองหรือโลกนอกเขามาดำเนินคดีเมืองไทย มารุมตีเมืองไทย ไปอย่าง
นั้นนะเวลานี้

แทนที่จะพุงกันไม่พุงนะ คนผิดกลับเป็นคนถูกไปหมด คนถูกกลายเป็นคน
ผิดไปหมดเวลานี้ ทางฝ่ายรัฐบาลเป็นฝ่ายผิดไปหมดนะ ฝ่ายข้างมหาโจรที่จะมา
ทำลายรัฐบาลซึ่งเป็นหัวใจของชาติเป็นฝ่ายถูกไปหมดแล้วเวลานี้ เป็นอย่างนั้นนะ นี่เรา
พูดตรงๆ มันผิดเขาถึงทำ แต่ก่อนเขาไม่ทำ ไม่มาทำอย่างนั้น เขารักษาชาติบ้านเมืองอยู่
ตลอด เจ้าหน้าที่ทุกแผนกๆ เขาจัดไว้เรียบร้อย ถ้าเป็นความสงบเขาก็ไม่มาทำอะไร เมื่อ
ลูกหลานเข้ามาเขาก็ทำ

อย่างฆ่ากันก่อนหน้ามานี้สักก็ร้อยศพ นั่นก็มาบุกเขา จะมาทำลายเมืองไทย เขาก็
บุกเอาละซิ แล้วใครผิดพิจารณาซิ อันนี้ก็บุกเข้ามาแบบนี้มันก็ใช้แบบนี้ มันจะผิดไปที่ไหน
เขารักษาชาติของเขา ถ้าไม่รักษามันจมไปนานแล้วนะเมืองไทยเรานี้ ก็มีผู้รักษานั้นเอง
ผู้รักษากลายเป็นคนชั่ว ผู้มาทำลายกลายเป็นคนดี มันก็แปลกเท่านั้นซิเมืองไทยเรา
ให้ฟังเอานะ นี่เสียงธรรมเราพูดอย่างนี้เอง เราไม่ได้ออกข้างนู้นข้างนี้ คอขาดขาดไปเลย

เราไม่เคยสนใจกับคดียิ่งกว่าธรรมที่เป็นประโยชน์สำหรับโลกทั่ว ๆ ไป นี่เรียกว่าภาษาธรรมพูดอย่างตรงไปตรงมา

คนเรากล้าฟังเหตุฟังผลกันบ้างก็น่าจะดีขึ้นไปโดยลำดับ อันนี้ไม่ฟังเหตุฟังผล มีแต่จะเอาให้ได้ใจตัวเองๆ แล้วอาหารการกินทุกอย่างทุกอย่าง ลมหายใจออกมาจากชาวบ้านชาวเมือง ภาษีอากรแ่งต่างๆ ออกมาจากตับจากปอดประชาชนทั้งนั้น ให้พวกนี้เป็นผู้กินผู้กลืน แล้วแผลงอำนาจปาๆ ถือนๆ ออกมาทำลายชาติของตัวเอง มันดูไม่ได้นะเวลานี้ มันน่าจะต่างคนต่างคิดต่างอ่าน ผิดถูกชั่วดี เมืองไทยก็เป็นอวัยวะเดียวกันควรจะปรับปรุงได้ แขนไหนไม่ดีให้พยายามบำรุงรักษา อย่าไปตัดมัน นอกจากเป็นเนื้อร้าย ถ้าเป็นเนื้อร้ายก็ต้องตัดออก รักสงวนขนาดไหนถ้าเอาไว้จะส่วนใหญ่ให้เสีย ก็ต้องตัดออกด้วยความจำเป็น มีเหตุผลอย่างนั้น ถ้าไม่ควรตัด ควรจะรักษาขนาดไหนเขาก็ต้องรักษา อันนี้ชาติไทยของเรามันเป็นอย่างนั้น

อย่างประเภทที่ว่าเนื้อร้ายที่เขากำลังเข้ามาทำลายชาติไทยของเราเนี่ย ชาติไทยต้องตัดออกๆ ไม่ตัดออกไม่ได้เมืองไทยจม เขาตัดเนื้อร้ายออกเขาไม่ได้ทำลาย เขาตัดเนื้อร้ายออก อันนี้เป็นเนื้อร้ายต่อชาติ ต่อศาสนา ต่อพระมหากษัตริย์นูน เป็นเนื้อร้ายน้อยๆ เมื่อไร เนื้อร้ายต่อคนทั้งชาติ ต่อศาสนา ต่อพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นผู้รักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จำเป็นจะต้องรักษา วิธีไหนไหนที่จะเป็นไปเพื่อความปลอดภัยของส่วนใหญ่ก็ต้องรักษา อันไหนที่ควรตัด ควรผลัดควรดันออกยังงี้ก็ต้องทำไป นี่เป็นหน้าที่ของผู้รักษาชาติบ้านเมืองเขาทำกันอย่างนั้น ที่นี้คนชั่วทั้งหลาย มหาโจรทั้งหลายจะมากลายเป็นใหญ่เป็นโต เป็นคนดิบคนดี เป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวง มาเหยียบเจ้าของสมบัติคือคนไทยทั้งชาติมันไม่ถูก ไม่ถูกก็ต้องบอกไม่ถูก เอาละจบแค่นี้เสียก่อน

(คณะชาวลิงคโปรมาทำบุญ) ดูเอานะ มาวัดนี้ก็ใต้เทศน์ให้ฟังทุกแบบทุกฉบับแล้ววันนี้ ให้ได้ไปฟังกัน นี่ละเสียงธรรมเป็นอย่างนี้ เสียงธรรมจะไม่มีนั้นมันไม่มี ไม่มีลูบหน้าปะจมูก จะเดินตรงแนวไปเลย เพราะธรรมเหนือทุกอย่างแล้ว นี่เราเอาธรรมมาพูด วันนี้เอาแค่นี้ละหรือมีอะไรอีก (ไม่มีครับ)

เมื่อวานนี้ก็ไป โอ๊ย ไกลนะ นี่ละความสงสาร โรงพยาบาลนี้อยู่ภักดีชุมพล เลยจังหวัดชัยภูมิไปอีกตั้ง ๘๐ กิโลเมตร ไปถึงจังหวัดชัยภูมิก็ ๒๓๘ หรืออะไร จากนั้นไปถึงชัยภูมิดูเหมือน ๒๓๘ จากนั้นไปอีกเลยไปอีกดูเหมือน ๘๑ กิโลเมตร นี่ละดันดันเข้าไปในป่าในเขารักษาชุมพลกับเทพสถิตสองโรงเข้ามานี้เราให้เป็นพิเศษ กับโคราช อุตรดิตถ์ อุบล ๓ จังหวัดนี้เราให้เป็นพิเศษ ไม่ว่าโรงพยาบาลใดมาเราให้เป็นพิเศษ พิเศษก็คือให้เสมอกันหมด

ในความพิเศษ ถ้าธรรมดาจะให้เสมอทั้งหมดในธรรมดา เมื่อวานนี้ไปถึงนั่นกำลังจะบ่ายโมง ออกจากนี้ ๙ โมง ๑๕ นาที ไปถึงนั่นดูว่ากำลังจะบ่ายโมง โกลขนาดนั้นละ ไม่หยุดที่ไหน ไปแะที่เขาสวนกวางเอาไก่เอาอะไรๆ ไป

รถเราก็แข็งแรงด้วย แต่รถมันเต็ม เราไปไหนไม่ว่างแะละเรื่องรถนี้ แน่นทีเดียว คนใส่เรื่อยๆ นี่ก็คืออำนาจแห่งความเมตตา อะไรก็มีแต่อยากได้ๆ อยากได้ไปทานไม่ใช่ อะไรนะ เมื่อวานนี้ก็แน่นเลยจะเอาอะไรก็ได้ไม่ได้ มองเห็นของเขาขายตามฟากทางที่สมควร จะเอาไปได้ก็เอาไปไม่ได้ พอไปถึงนั่นมอบให้แล้ว ปังจัยก็ให้ ๑๕,๐๐๐ เป็นเงินสด ไปโรง ไหนก็ได้ให้ๆ เพราะสงสารมาก แต่ก่อนทางโรงพยาบาลเราสั่งมาว่าจะให้เงินเขาเท่านั้นๆ ที่นี้เขาก็ไปสั่งพวกหูกพวกยาเข้ามา จำนวนเงินเป็นล้านๆ เสร็จแล้วไม่มีเงินให้เขา ที่ไป ติดคุกอยู่เดี๋ยวนี้อั้วตัวเข็ม็อบแก่งๆ ตัวมันติดคุก เอาเสียโรงพยาบาลแะลลไปหมดเลย บอกมาแล้วมันเอาเข้าพุงมันหมดไม่ได้เอาออกไปโรงพยาบาล

ครั้นบอกมาแล้วเขาก็สั่งซื้อพวกหูกพวกยา พวกโรงพยาบาลเขาสั่งซื้อ แล้วทาง โนนบอกว่าจะไม่มีเงินมาให้ ขาดสะบันไปเลย เราตามช่วยนี้แะหมไม่ใช่น้อยๆ เป็นล้านๆ เรา ช่วยตามโรงพยาบาลต่างๆ น้อยเมื่อไร นี่เปิดออกเสียวันนี้เรื่องยาอันนี้เอง คนหนึ่งกิน แล้วพวกนี้ก็เดือดร้อนละซิ ไปซื้อยาตามที่ทางโนนเขาสั่งมาว่าจะให้เงินเท่านั้น ทางนี้ก็ไป ซื้อยามา ครั้นซื้อมาแล้วเงินไม่ได้เลย พวกนี้ก็ติดหนี้ เราก็สงสาร ทางโรงพยาบาลติดหนี้ เขาจะทำยังไง เราก็ต้องไปตามเสาะ โรงพยาบาลไหนติดเท่าไรๆ จ่ายให้เป็นล้านๆ เรื่อยไป โอ๊ย เป็นหลายล้านนะไม่ใช่ธรรมดา นี่ละวัดป่าบ้านตาดทำอย่างนี้ ทำนทั้งหลายฟังเอา เรา ช่วยอย่างนี้ ช่วยทุกแบบทุกฉบับ ไม่มีอย่างนั้นให้เราก็ให้อย่างนี้ ไปโรงไหนเราก็ให้โรงละ หมื่นหรือหมื่นกว่า แล้วแต่มันจำเป็นที่จะปุบปับยังไง แบบปุบปับเราก็ช่วย ธรรมดาเป็น อย่างนั้น

เมื่อวานนี้ทั้งวัน มาถึงนี้เกือบห้าโมง รถวิ่งเร็ว ๓ ชั่วโมงกับ ๒๓ นาที รถวิ่งไม่หยุด เลยนะ รถเราดีด้วย แน่นหนามั่นคงด้วย เร็วด้วย ถึง ๓ ชั่วโมง ๒๓ นาที โกลขนาดนั้นละ มันเลยโคราชไป ถ้าไปทางโคราก็เลยโคราชไปขนาดสูงเนิน โกลขนาดนั้น แล้วเราไปยัง กลับด้วยนะ สองโรงนี้หนักมากเราได้ไปบ้อย แล้วเมื่อวาน บ้านเขว้า เขาก็มารับรถยนต์ จากเรา เราสั่งรถยนต์มาให้คันหนึ่งเขาก็มารับ เราไปทางมันผ่านไปนั่น บ้านเขว้า แล้ว หนองบัวระเหว แล้วก็เข้าภักดีชุมพล แต่เขามาที่นี้เราไม่บอกนะ เราจะไปไหนเราไม่บอก เลย ทางนี้ก็จัดให้เขา เอารถให้เขาแล้วก็เอาของใส่รถเต็ม แล้วก็เติมน้ำมันให้

ไม่ว่าโรงพยาบาลไหนมา เต็มน้ำมันให้ทุกคันรถทุกโรงเลยๆ เดือนหนึ่งหมด ๕ แสนกว่าเฉพาะน้ำมัน ฟังซิเราทำอย่างนั้นกับโลก เราทำแบบแบมือไม่เคยมีกำ แบด้วยความเมตตาสงสาร ไปไหนไปด้วยความสงสารทั้งนั้น ยากลำบากขนาดไหนเราก็บึกบึนไปๆ อย่างนั้น ยิ่งแก่เท่าไรยิ่งลำบากเท่าไร เรื่องความยุ่งนี้ยิ่งหนักเข้าๆ เมื่อวานนี้ออกจากนี้ไปกุฎิ ตามไปสองสามพวก พอตามขึ้นไปก็ไล่ลงเดี๋ยวนั้นเลย ทั้งหมดทั้งยาจะเอาไปรักษาเรา ไล่นี้ลง นั้นขึ้นมาอีก ไล่ลงอีก แล้วขึ้นมาอีก ไล่ลงอีก เราก็เดินลงเรื่อยไล่ลงเรื่อย มีห้าพวกสิบพวกไล่ลงหมด เป็นเวลาที่จะไล่เพราะเราจะขึ้นรถไปแล้ว ทางที่จะไปไกลขนาดไหนเรากำหนดเรียบร้อยแล้ว ก็คิดดูซิบายโมงไปถึงนั้น

เมื่อวานนี้เป็นวันไล่ จากนั้นก็จะแล้วไม่แล้วนะ มันตามไปอีกไปนั้น ไล่ทางนั้นอีก กลับมาน้ำมันไปตกทะเลไหนไม่รู้แหละ สามสี่พวกที่ถูกไล่เมื่อวานนี้ เป็นอย่างนั้นนะ ไม่มีเวลาว่างนะเรา โถ หนักมาก

(ถวายทอง ๒ บาทค่ะ) เออ พอใจๆ ทองกำลังไหลซึมเข้ามา ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกันทองในคลังหลวงเรายังบกพร่องอยู่มาก ที่เราได้เป็นกอบเป็นกำก็เป็นทีพอใจแล้ว ได้ทุกสัปดาห์ส่วนไม่บกพร่อง แต่เวลาเราไปมอบเข้าแล้วในคลังหลวงอันเป็นคลังใหญ่ นั้นรู้สึกว่างบกพร่องอยู่มาก จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายพยายามหากันมาอย่างนี้แหละ ค่อยไหลซึมเข้ามาๆ เราจะรวมทองเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวงอีก เพื่อให้เพิ่มเติมเข้าไปๆ ถ้าขาดก็ขาดไปเลยอย่างนี้ไม่ดีเลย จะบกพร่องตลอดไป ควรจะได้เวลานี้ละ เวลาที่เรากำลังช่วยชาติก็ควรจะให้ได้ พี่น้องทั้งหลายจำเอานะ เอละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz